

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0638 van 16 september 2014
in de zaak 1011/0690/SA/8/0724

In zake: het **college van burgemeester en schepenen** van de **stad TIENEN**,
met kantoren te 3300 Tienen, Grote Markt 27

vertegenwoordigd door:
mevrouw Martine RENS, schepen, en de heer Luc JANSSENS,
stadssecretaris

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Dany SOQUET
kantoor houdende te 3080 Tervuren, Merenstraat 28
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

Tussenkomen- de heer [REDACTED]
de partij:

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 16 maart 2011, strekt tot de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 3 februari 2011.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomen- de partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Tienen van 18 oktober 2010 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen- de partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het plaatsen van een voederbak.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te [REDACTED]

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Bij arrest nr. S/2012/0044 van 7 maart 2012 heeft de voorzitter van de derde kamer de vordering tot schorsing verworpen om reden dat niet voldaan is aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomen- de partij heeft geen schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De behandeling van de vordering die initieel werd toegewezen aan de derde kamer, werd op 26 juni 2014 toegewezen aan de achtste kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 22 juli 2014, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Pieter Jan VERVOORT heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Dany SOCQUET, die verschijnt voor de verwerende partij, en de tussenkomen- de partij zijn gehoord.

De verzoekende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De heer ████████ verzoekt met een aangetekende brief van 23 juni 2011 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 14 juli 2011 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partij tot tussenkomst beschouwd kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO. Er zijn geen redenen om daarover ten gronde anders te oordelen.

IV. FEITEN

Op 26 april 2010 weigerde de verzoekende partij de stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een veevoederbak. Het beroep van de tussenkomen- de partij bij de verwerende partij tegen deze weigeringsbeslissing werd op 10 juni 2010 onontvankelijk verklaard.

Op 17 juni 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomen- de partij bij de verzoekende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het plaatsen van een veevoederbak”*.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 maart 1978 vastgestelde gewestplan „Tienen-Landen“, gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Er werd geen openbaar onderzoek georganiseerd. De in de aanvraag vermelde werkzaamheden en handelingen zijn vrijgesteld van het voorafgaand eensluidende advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling brengt op 19 april 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit:

“ ...

- *De voorgestelde werken omvatten het plaatsen van een voederhek als weideaafsluiting en het leggen van verplaatsbare betonplaten als tijdelijke verharding in de weide voor het voederhek over een lengte van 22m.*
- *De werken zijn noodzakelijk voor het bijvoederen van de dieren op de huiskavel van een volwaardig zoogkoeienbedrijf. De huiskavel werd onlangs beperkt door de oprichting van een RWZI.*
- *De voorgestelde constructie voorkomt dat de voederplaats verwordt tot een modderpoel bij vochtig weer en draagt bij een propere omgeving in de buurt van de voederplaats.*
- *Gelet op de aard en de ligging is er uit landbouwkundig standpunt geen overwegend bezwaar tegen de voorgestelde werken.*

Aan het advies is/zijn de volgende voorwaarde(n) verbonden:

- *De tijdelijke verharding met betonplaten moet worden verwijderd na het beëindigen van het professioneel gebruik van de weide.*

...”

Op 25 maart 2010 meldt Aquafin dat geen advies in verband met de aanvraag kan uitgebracht worden. Aquafin merkt niettemin op dat de voederbak boven een gemeentelijke riolering sleiding is voorzien.

RIOBRA brengt op 14 april 2010 een negatief advies uit:

“ ...

Wij willen er uw aandacht op vestigen dat op het bedoelde perceel een openbare riolering gelegen is (parallel met de rijweg). Boven de riolering aangezien boven de riolering geen toestemming kan worden gegeven voor het plaatsen van dergelijke constructies.

...”

De verzoekende partij weigert op 18 oktober 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Overwegende dat de ordening van het gebied reeds voldoende gekend is door de aanwezige bebouwing;

Overwegende dat de werken officieus zijn stopgezet naar aanleiding van een klacht;

Het project is niet verenigbaar met de goede plaatselijke ordening en stemt niet overeen met de algemeen geldende en gangbare stedenbouwkundige voorschriften.

...”

Tegen deze beslissing tekent de tussenkomende partij op 29 oktober 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 18 januari 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren met de volgende motivering:

“ ...

Beoordeling

...

3. De aanvraag betreft het oprichten van een constructie boven een gemeentelijk rioleringsbuis. Deze buis, met diameter van 70 cm volgens de gegevens van Riobra, werd, volgens de databank van Riobra, door de gemeente aangelegd voor 1975. Er zijn geen gegevens bekend over mogelijke grondafstand, beperkingen in gebruik naar aanleiding van het plaatsen van de buizen, evenmin van toentertijd gevestigde erfdiensbaarheden. Bij gebrek aan juridische gegevens hieromtrent dient de algemene regel van bouwverbod boven zulke buizen, evenals het bouwverbod tot op 5m uit de as van de buis, gerespecteerd worden.

4. De aanvraag betreft het oprichten van een veevoederbak bij een weide. De constructie is beperkt in omvang en transparant opgevat. Normaliter kan gesteld worden dat voederbakken bij het gebruik van een weide horen en dus verenigbaar zijn met het gewestplanvoorschrift. Door hun gebruik is een aanleg langs een weg, aan de rand van een weide, logisch. De ruimtelijke impact van de constructie op de omgeving is nihil. Gelet op de bouwbeperkingen boven gemeentelijke rioleringsbuizen is de ruimtelijke integratie en de goede plaatselijke ordening slechts een beoordelingselement van ondergeschikt belang. Zij kan de aanvraag niet verantwoorden.

Conclusie

De aanvraag komt niet in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- de aanvraag druist in tegen het algemeen bouwverbod om constructies op te richten boven een gemeentelijke rioleringsbuis of tot op 5m uit de as van de buis;*
- de ruimtelijke integratie en de goede plaatselijke ordening zijn in dit geval slechts een beoordelingselement van ondergeschikt belang.*

“ ...

Na de hoorzitting van 3 februari 2011 beslist de verwerende partij op 3 februari 2011 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

3. De aanvraag betreft het oprichten van een constructie boven een gemeentelijk rioleringsbuis. Deze buis, met diameter van 70 cm volgens de gegevens van Riobra, werd, volgens de databank van Riobra, door de gemeente aangelegd voor 1975. Er zijn geen gegevens bekend over mogelijke grondafstand, beperkingen in gebruik naar aanleiding van het plaatsen van de buizen, evenmin van toentertijd gevestigde erfdiensbaarheden.

4. De aanvraag betreft het oprichten van een veevoederbak bij een weide. De constructie is beperkt in omvang en transparant opgevat. Normaliter kan gesteld worden dat voederbakken bij het gebruik van een weide horen en dus verenigbaar zijn met het

gewestplanvoorschrift. Door hun gebruik is een aanleg langs een weg, aan de rand van een weide, logisch. De ruimtelijke impact van de constructie op de omgeving is nihil.

5. De verharde bodem van de veevoederbak volgt uit de noodzaak tot betere hygiënische omstandigheden voor de dieren. De verharde bodemplaat wordt voorzien in prefab betonelementen die gemakkelijk geplaatst, herplaatst of verwijderd kunnen worden. De rioleringsbuis steekt op een diepte van ±4m onder de grond. Naar stabiliteit toe heeft deze constructie geen enkele invloed op de aanwezige ondergrondse infrastructuur. Het betreft een constructie van beperkte omvang die snel gedemonteerd kan worden.

De veevoederbak kan in functie van werken aan de rioleringsbuizen tijdelijk verwijderd of verplaatst worden. In dit opzicht vormt de aanvraag geen noemenswaardige hinder of schade voor de ondergrondse infrastructuurwerken. Het weigeren van een demonteerbare veevoederbak in een weide voor mogelijke werken aan een rioleringsbuis, kan niet als een redelijke bouwbeperkingen aanzien worden. Indien aan de vergunning de nodige voorwaarden opgelegd worden kan de bovengrondse constructie verenigbaar geacht worden met de aanwezigheid van de ondergrondse.

...

Art. 2

De aanvraag voor het plaatsen van een veevoederbak... te vergunnen met de volgende voorwaarden:

- De constructie zal op kosten van de aanvrager verwijderd worden op het moment dat er effectief werkzaamheden aan de ondergrondse infrastructuur uitgevoerd zullen worden. Zolang de werken niet daadwerkelijk aanvangen kan de constructie blijven staan. De constructie zal zolang als nodig verwijderd worden en nadien teruggeplaatst worden.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

De heer [REDACTED] heeft met een ter post aangetekende zending van 11 maart 2011 een vordering tot vernietiging tegen de bestreden beslissing ingediend bij de Raad. Dit dossier is bekend bij de Raad onder het nummer 1011/0666/A/8/0727.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Standpunt van de partijen

De verwerende partij stelt dat het beroep buiten de voorziene vervaltermijn werd ingesteld.

De verzoekende partij was niet aanwezig op de terechtzitting en heeft niet geantwoord op deze exceptie.

Beoordeling door de Raad

De verwerende partij heeft de bestreden beslissing conform artikel 4.7.23, §3 VCRO met een aangetekende zending van 18 februari 2011 betekend aan de verzoekende partij. Het voorliggende beroep, aanvankelijk ingesteld met een ter post aangetekende zending van 16 maart 2011, is bijgevolg tijdig conform artikel 4.8.16, §2, 1°, a) VCRO. De omstandigheid dat de verzoekende partij, na hiertoe door de griffie van de Raad op 22 maart 2011 te zijn verzocht, het

oorspronkelijk verzoekschrift op 6 april 2011 heeft geregulariseerd, doet hieraan gelet op artikel 4.8.17, §2, derde lid VCRO geenszins afbreuk.

De exceptie kan dan ook niet aanvaard worden.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De verwerende partij is van oordeel dat in het verzoekschrift niet wordt aangeduid op grond van welk onderdeel van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO de verzoekende partij haar vordering baseert. De verwerende partij meent dat de Raad dient te onderzoeken of de verzoekende partij belang heeft bij onderhavige procedure.

Beoordeling door de Raad

Het is de Raad niet duidelijk of de verwerende partij met vermelde opmerking de ontvankelijkheid van het voorliggende beroep ter discussie wenst te stellen en ter zake met andere woorden een exceptie inroept. De Raad is niettemin van oordeel dat uit de samenlezing van de beslissing om in rechte te treden van 14 maart 2011 en van het inleidend verzoekschrift, ook al verwijst de verzoekende partij hierbij niet uitdrukkelijk naar artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO, ontegensprekelijk kan afgeleid worden dat de verzoekende partij haar beroep uitdrukkelijk baseert op vermelde bepaling, zich bij de Raad aandient als het bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan en derhalve beschikt over het rechtens vereiste belang bij het voorliggende beroep.

C. Ontvankelijkheid wat betreft de draagwijdte en de omvang van de vordering

Standpunt van de partijen

De verwerende partij voert aan dat het voorliggende beroep onontvankelijk is aangezien in het beschikkende gedeelte van de beslissing om in rechte te treden van 14 maart 2011 enkel melding wordt gemaakt van het indienen van een verzoekschrift tot schorsing van de bestreden beslissing en niet van een verzoek tot vernietiging. Tenzij de verzoekende partij, bij apart besluit, tevens zou hebben beslist tot het inleiden van een vordering tot vernietiging is de vordering tot schorsing volgens de verwerende partij onontvankelijk.

De verzoekende partij was niet aanwezig op de terechtzitting en heeft niet geantwoord op deze exceptie.

Beoordeling door de Raad

1.

Opdat een college van burgemeester en schepenen, zoals de verzoekende partij, als een bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan op regelmatige wijze een beroep kan instellen bij de Raad, is vereist dat zij beslist om in rechte te treden. De verzoekende partij heeft op 14 maart 2011 een beslissing in die zin genomen.

De Raad stelt met de verwerende partij vast dat in het beschikkende gedeelte van het besluit van 14 maart 2011 inderdaad enkel melding wordt gemaakt van het indienen van een vordering tot schorsing en niet van een vordering tot vernietiging.

De Raad is evenwel van oordeel dat uit de beslissing van 14 maart 2011 op zich voldoende blijkt dat de verzoekende partij bij de Raad in eerste instantie een beroep tot vernietiging tegen de bestreden beslissing wenst in te leiden. Het opschrift van de beslissing van 14 maart 2011 luidt overigens uitdrukkelijk:

‘Beroep bij de Raad voor Vergunningenbetwistingen betreffende de stedenbouwkundige aanvraag...’.

De verwerende partij kan dan ook niet gevolgd wanneer zij de beslissing om in rechte te treden in die zin uitlegt dat enkel tot het inleiden van een vordering tot schorsing zou zijn beslist. Een dergelijke al te stringente interpretatie van de beslissing om in rechte te treden kan niet worden aanvaard aangezien zulks een niet te verantwoorden en dus onredelijke beperking van het recht tot toegang tot de rechter in hoofde van de verzoekende partij zou impliceren.

De Raad is in dit licht van oordeel dat uit de artikelen 4.8.1 en 4.8.3, §1 VCRO dient afgeleid te worden dat een bij de Raad ingesteld beroep in beginsel dient beschouwd te worden als een vernietigingsberoep. Conform artikel 4.8.1, tweede lid, 1° VCRO spreekt de Raad zich als administratief rechtscollege immers onder andere uit over beroepen die worden ingesteld tegen vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen genomen in laatste aanleg, betreffende het afleveren of weigeren van een vergunning. Ook in de memorie van toelichting wijst de decreetgever er trouwens op dat de Raad zich als administratief rechtscollege uitspreekt over vernietigingsberoepen (Parl. St. VI. Parl., 2008-2009, stuk 2011/1, blz. 195 nr. 570).

De exceptie kan daarom niet worden aangenomen.

D. Schending van artikel 4.8.16, §5 VCRO

Standpunt van de partijen

De verwerende partij voert aan dat het voorliggende beroep onontvankelijk is aangezien de verzoekende partij in strijd met artikel 4.8.16, §5 VCRO heeft nagelaten om gelijktijdig met het indienen van het verzoekschrift bij de Raad een afschrift ervan te bezorgen aan de begunstigde van de vergunning, zijnde de tussenkomende partij, en aan de verwerende partij.

Beoordeling door de Raad

De Raad wenst op te merken dat uit de tekst van artikel 4.8.16, §5 VCRO zelf blijkt dat de kennisgeving van het verzoekschrift aan de verweerder en aan de begunstigde van de vergunning door de verzoekende partij een louter informatieve waarde heeft zodat een schending van artikel 4.8.16, §5 VCRO niet kan leiden tot de onontvankelijkheid van de vordering.

Enkel de betekening van het verzoekschrift conform artikel 4.8.17, §1, tweede lid VCRO door de griffie van de Raad doet in hoofde van de verwerende partij met het oog op het indienen van de antwoordnota en het neerleggen van het administratief dossier enerzijds en in hoofde van eventuele belanghebbenden die in voorkomend geval in de hangende procedure wensen tussen te komen anderzijds, dwingende termijnen ontstaan. De exceptie mist bijgevolg tevens juridische grondslag.

De exceptie kan daarom niet worden aangenomen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Enig middel

Standpunt van de partijen

1.

In het enig middel roept de verzoekende partij de volgende schendingen in: schending van artikel 1.1.4 VCRO en de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij licht het middel als volgt toe:

“ ...

Daar de huidige inplanting van de voederbak storend is voor het uitzicht van de aanpalende woning Ganzendries 142 en een vermindering van de belevingswaarde van de woning Ganzendries 142 betreft, strookt ze niet met de goede ruimtelijke ordening (schending artikel 1.1.4 Vlaamse Codex).

Het besluit van de deputatie van Vlaams-Brabant motiveert daarenboven niet op afdoende wijze waarom geen rekening wordt gehouden met het ongunstig advies van Riobra (schending materiële motiveringsplicht en zorgvuldigheidsbeginsel).

...”

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

Luidens voornoemd artikel 1.1.4 VCRO is de ruimtelijke ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling waarbij de ruimte beheerd wordt ten behoeve van de huidige generatie, zonder dat de behoeften van de toekomstige generaties in het gedrang gebracht worden. Daarbij worden de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten gelijktijdig tegen elkaar afgewogen. Er wordt rekening gehouden met de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen. Op deze manier wordt gestreefd naar ruimtelijke kwaliteit.

De verzoekende partij meent dat de inplanting van de voederbak “storend is voor het uitzicht van de aanpalende woning Ganzendries 142 en een vermindering van de belevingswaarde van de woning Ganzendries 142 betreft” en “niet strookt met de goede ruimtelijke ordening”.

Verder wordt in het beroepsschrift gesteld dat er niet wordt gemotiveerd waar er geen rekening wordt gehouden met het ongunstig advies van Riobra.

Welnu, uit de gegevens van het dossier blijkt geenszins dat de inplanting van de voederbak de ‘belevingswaarde’ zou verminderen van de aanpalende woning nr. 142; immers, de voorziene voederbak wordt in weide, in een hiertoe geëigende planologische zone, zijnde het agrarisch gebied, ingeplant waarbij de voederbak op zich geen hinder veroorzaakt (de dieren op de weide komen uit deze voederbak eten), voorzeker geen bovenmatige burenhinder, waarbij de visuele impact van deze voederbak niet van dien aard kan zijn dat hierdoor de schoonheidswaarde van de weide zou worden aangetast;

het betreft immers een constructie eigen aan het landbouwbedrijf en eigen aan het agrarisch gebied van 20 meter op 0,9 meter, 50 cm diepte waarvan 30 cm onder het maaiveld.

In het bestreden besluit wordt uiteengezet om welke reden de ruimtelijke impact van de constructie op de omgeving uiterst beperkt is.

Om welke reden de aanvraag volgens de verzoekende partij al “niet zou stroken met de goede ruimtelijke ordening” wordt in het beroepschrift niet verder toegelicht; in het bestreden besluit daarentegen wordt wel degelijk op een deugdelijke en afdoende wijze gemotiveerd om welke redenen de aanvraag verenigbaar is met de planologische voorschriften van het gewestplan Tienen-Landen, i.c. landschappelijk waardevol agrarisch gebied, als tevens met de onmiddellijke omgeving en de goede ruimtelijke ordening.

De deputatie houdt hierbij rekening niet alleen met het advies van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, met de argumenten die naar voor werden gebracht in het kader van het beroep, doch tevens met de andere adviezen dewelke in het dossier werden gegeven; advies verlenende instanties hebben echter tot taak advies uit te brengen, niet meer of niet minder.

Hierbij dient nog opgemerkt dat ook uw Raad zijn beoordeling van de eisen van de goede plaatselijke aanleg of ruimtelijke ordening niet in de plaats vermag te stellen van die van de bevoegde administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettigheidstoezicht op een voor hem aangevochten toekenning van een stedenbouwkundige vergunning bevoegd om na te gaan of de bevoegde overheid bij de toekenning van die vergunning is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond ervan in redelijkheid tot het besluit is kunnen komen dat de aanvraag verenigbaar is met de eisen van een behoorlijke ruimtelijke ordening en plaatselijke aanleg.

Ook het departement Landbouw en Visserij, Duurzame Landbouwontwikkeling Vlaams-Brabant heeft op 19 april 2010 te dezen een voorwaardelijk gunstig advies verleend en wel als volgt:

(...)

De deputatie heeft te dezen in alle redelijkheid en met eerbiediging van het zorgvuldigheidsbeginsel kunnen oordelen dat de aanvraag tot het plaatsen van een veevoederbak in voornoemde weide voorwaardelijk in aanmerking komt voor een vergunning om reden dat:

- de aanvraag in overeenstemming is met het agrarisch gebied;*
- de omvang van de constructie minimaal is; de constructie is demonteerbaar;*
- de ruimtelijke impact van de constructie is nihil;*
- de aanvraag kadert binnen een verbetering van de bedrijfshygiëne van een in uitbating zijnd landbouwbedrijf;*
- de aanwezigheid van de bovengrondse constructie zal wegens haar beperkte omvang en licht gewicht geen invloed hebben op de ondergrondse infrastructuur.*

De in het middel aangehaalde bepalingen en beginselen werden aldus geenszins geschonden; het middel dient als niet ernstig te worden afgewezen.

...”

3.

De tussenkomende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

“ ...

Bij foto 1, 2, 3 en 5 kun je zien dat we prefab panelen gebruikt hebben, zo ook een geschroefde constructie. Op foto 4 is duidelijk te zien dat we geen hinder zijn op een smalle, doodlopende weg. Zo zijn we tevens ook geen hinder op de onderliggende riolering. We kunnen de constructie alle tijden afbreken, dit op onze kosten. De voetpaden en straten op de rioleringen zijn niet alle tijden simpel af te breken. Op foto 11 en 12 kun je duidelijk zien dat we niet over de overliggende woning gebouwd hebben, we hebben de constructie tegen onze onteigend grond gebouwd. Op deze grond staat nu een waterzuiveringsinstallatie van Aquafin. Op foto 7 is te zien dat de constructie een open constructie is met een beperkte omvang en met een hoogte van 90cm. Dit is geen storend element in een agrarisch gebied. De bewoner van het overliggende huis tevens ook een kleinzoon van een landbouwer, heeft deze hoeve gekocht in agrarisch gebied. Deze wist ook dat er een bestaande boerderij voor zijn huis was en koeien in de weide stonden.

...”

4.

De verzoekende partij merkt in haar wederantwoordnota ter verduidelijking op dat zij inderdaad optreedt als een bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan overeenkomstig artikel 4.8.16, §1, 2° VCRO. Voor het overige volhardt zij in haar enig middel en verwijst zij integraal naar het inleidend verzoekschrift.

Beoordeling door de Raad

1.

Het enig middel valt uiteen in twee onderdelen. In een eerste onderdeel voert de verzoekende partij aan dat de inplanting van de voederbak storend is voor het uitzicht van de “aanpalende woning Ganzendries 142” en een “vermindering van de belevingswaarde” met zich brengt, zodat deze niet strookt met de goede ruimtelijke ordening en artikel 1.1.4 VCRO wordt geschonden.

In een tweede onderdeel voert de verzoekende partij aan dat het besluit van de verwerende partij niet op afdoende wijze motiveert waarom geen rekening wordt gehouden met het ongunstig advies van Riobra, waarin de verzoekende partij een schending ziet van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.

Het behoort tot de taak en de bevoegdheid van het vergunningverlenende bestuursorgaan om overeenkomstig artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° en 2° VCRO op concrete wijze te onderzoeken of een aanvraag beantwoordt aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening, waarbij zij de noodzakelijke of relevante aspecten bij haar beoordeling dient te betrekken en dient rekening te houden met de ingediende bezwaren en adviezen.

De Raad kan zijn beoordeling van de eisen van de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de bevoegde overheid. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidsstoezicht is hij enkel bevoegd om na te gaan of de administratieve overheid de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Volgens artikel 4.3.1, §2, 1° VCRO moet de vergunningverlenende overheid bij de beoordeling van de overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening de doelstellingen van artikel 1.1.4 VCRO in acht nemen.

Artikel 1.1.4 VCRO luidt als volgt:

“ ...

De ruimtelijke ordening is gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling waarbij de ruimte beheerd wordt ten behoeve van de huidige generatie, zonder dat de behoeften van de toekomstige generaties in het gedrang gebracht worden. Daarbij worden de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten gelijktijdig tegen elkaar afgewogen. Er wordt rekening gehouden met de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen. Op deze manier wordt gestreefd naar ruimtelijke kwaliteit.

...”

De overheid beschikt ter zake over een ruime appreciatiebevoegdheid, waarvan de uitoefening slechts marginaal kan worden getoetst door de Raad.

3.

De verzoekende partij beperkt zich in essentie tot de bewering dat de voederbak storend is voor het uitzicht van de “aanpalende woning [REDACTED]” en een “vermindering van de belevingswaarde” van deze woning met zich brengt, waarmee zij te kennen geeft dat zij een andere visie heeft over een goede ruimtelijke ordening en een duurzame ontwikkeling.

De verzoekende partij maakt evenwel helemaal niet aannemelijk dat de verwerende partij, door de vergunning te verlenen voor de bouw van een voederbak onder voorwaarden, de haar toegekende appreciatiebevoegdheid heeft overschreden.

Gelet op de marginale toetsingsbevoegdheid van de Raad volstaat het niet dat een verzoekende partij een betoog voert waaruit blijkt dat zij gekant is tegen het vergund project. De Raad kan zich niet in de plaats stellen van het vergunningverlenend bestuursorgaan en de beoordeling van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening overdoen. Het is aan de verzoekende partij die de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening betwist om aan te tonen dat het vergunningverlenend bestuursorgaan hetzij foutief, hetzij op kennelijk onredelijke wijze tot de conclusie kwam dat het aangevraagde in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening.

De Raad merkt daarbij op dat volgens artikel 1.1.4 VCRO de verschillende maatschappelijke activiteiten gelijktijdig tegen elkaar moeten worden afgewogen, waarbij rekening wordt gehouden met de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen. In tegenstelling tot hetgeen de verzoekende partij lijkt aan te nemen, moet er volgens dit artikel niet enkel rekening worden gehouden met de *esthetische* gevolgen van een aanvraag. De verwerende partij moet volgens artikel 1.1.4 VCRO evenzeer rekening houden met o.a. de gevolgen voor het leefmilieu, de economische en sociale gevolgen.

4.

De verwerende partij heeft in het bestreden besluit o.a. het volgende overwogen met betrekking tot de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening:

“ ...

4. De aanvraag betreft het oprichten van een veevoederbak bij een weide. De constructie is beperkt in omvang en transparant opgevat. Normaliter kan gesteld worden dat voederbakken bij het gebruik van een weide horen en dus verenigbaar zijn met het gewestplanvoorschrift. De voederbak dient voor het tijdelijk bijvoederen van de dieren. Door hun gebruik is een aanleg langs een weg, aan de rand van een weide, logisch. De ruimtelijke impact van de constructie op de omgeving is nihil.

...

De verwerende partij is van oordeel dat de aangevraagde constructie beperkt in omvang is, en transparant is opgevat, en dat voederbakken bij het gebruik van een weide horen en dus verenigbaar zijn met de gewestplanbestemming landschappelijk waardevol agrarisch gebied. De verwerende partij heeft er tevens rekening mee gehouden dat voederbakken, door hun gebruik (tijdelijk bijvoederen van de dieren), logischerwijze langs de weg aan de rand van de weide aangelegd worden. De verwerende partij besluit dat de ruimtelijke impact van de constructie op de omgeving verwaarloosbaar is.

De Raad merkt op dat deze beoordeling van de goede ruimtelijke ordening door de verwerende partij overigens eensluidend is met de beoordeling in het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, waarin eveneens wordt gesteld dat de ruimtelijke impact van de voederbak verwaarloosbaar is gelet op de beperkte omvang van de constructie en de transparante uitvoering ervan (zij het dat de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar van mening is dat de aanvraag geweigerd moet worden omwille van de ligging boven een ondergrondse rioleringsbuis, zie tweede onderdeel).

De verzoekende partij maakt geenszins aannemelijk dat deze beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijk ordening kennelijk onjuist of kennelijk onredelijk is, en evenmin dat de door de verwerende partij gemaakte afweging in strijd is met het principe van een duurzame ruimtelijke ordening uit artikel 1.1.4 VCRO.

De verzoekende partij maakt helemaal niet aannemelijk dat er ingevolge de inplanting van een voederbak in een weide, in een daartoe geëigend bestemmingsgebied, visuele of esthetische hinder wordt veroorzaakt die de normale graad van tolerantie in agrarisch gebied overschrijdt.

Het eerste onderdeel is niet gegrond.

5.

In een tweede onderdeel stelt de verzoekende partij dat de verwerende partij niet op afdoende wijze argumenteert waarom geen rekening wordt gehouden met het ongunstig advies van Riobra.

Met de verwerende partij moet worden opgemerkt dat de vergunningverlenende overheid, wanneer zij in graad van beroep uitspraak doet over het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning, niet optreedt als een administratief rechtscollege, maar als een orgaan van actief bestuur. Hieruit volgt dat zij, om te voldoen aan de op haar rustende motiveringsplicht, er niet toe gehouden is om alle tot staving van het administratief beroep aangevoerde middelen of argumenten of alle in de voorafgaande procedure verstrekke adviezen of argumenten punt na punt te beantwoorden of te weerleggen.

Uit de bestreden beslissing moet wel duidelijk blijken op welke overwegingen de verwerende partij zich heeft gesteund om de stedenbouwkundige vergunning al dan niet te verlenen, zodat de Raad, bij de uitoefening van zijn opgedragen legaliteitstoezicht, kan nagaan of het vergunningverlenend bestuursorgaan de ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend en met name of het is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of

het die correct heeft beoordeeld en op grond daarvan rechtmatig en dus niet kennelijk onredelijk tot de bestreden beslissing is kunnen komen.

Met de verwerende partij moet worden vastgesteld dat in het negatief advies van Riobra, dat geen bindend karakter heeft, wordt verwezen naar een bouwvrije strook boven een gemeentelijke rioleringsbuis, maar dat er geen enkel gegeven wordt bijgebracht waaruit enige grondafstand zou moeten blijken of waaruit bouwbeperkingen zouden moeten blijken ingevolge ondergrondse rioleringsbuizen, en dat er evenmin enig document of gegeven wordt bijgebracht waaruit een eventuele erfdienstbaarheid zou mogen blijken.

In de bestreden beslissing gaat de verwerende partij uitdrukkelijk in op de ligging van de voederbak boven een gemeentelijke rioleringsbuis:

“ ...

3. De aanvraag betreft het oprichten van een constructie boven een gemeentelijke rioleringsbuis. Deze buis, met een diameter van 70 cm volgens de gegevens van Riobra, werd, volgens de databank van Riobra, door de gemeente aangelegd in 1975. Er zijn geen gegevens bekend over mogelijke grondafstand, beperkingen in gebruik naar aanleiding van het plaatsen van de buizen, evenmin van toentertijd gevestigde erfdienstbaarheden.

(...)

5. De verharde bodem van de veevoederbak volgt uit de noodzaak tot betere hygiënische omstandigheden voor de dieren. De verharde bodemplaat wordt voorzien in prefab betonelementen die gemakkelijk geplaatst, herplaatst of verwijderd kunnen worden. De rioleringsbuis steekt op een diepte van ± 4 m onder de grond. Naar stabiliteit toe heeft deze constructie geen enkele invloed op de aanwezige ondergrondse infrastructuur. Het betreft een constructie van beperkte omvang die snel gedemonteerd kan worden.

De veevoederbak kan in functie van werken aan de rioleringsbuizen tijdelijk verwijderd of verplaatst worden. In dit opzicht vormt de aanvraag geen noemenswaardige hinder of schade voor de ondergrondse infrastructuurwerken. Het weigeren van een demonteerbare veevoederbak in een weide voor mogelijke werken aan een rioleringsbuis, kan niet als een redelijke bouwbeperkingen aanzien worden. Indien aan de vergunning de nodige voorwaarden opgelegd worden kan de bovengrondse constructie verenigbaar geacht worden met de aanwezigheid van de ondergrondse.

...”

De verwerende partij is dus van mening dat de aanvraag in aanmerking komt voor vergunning, om reden dat de voederbak naar stabiliteit toe geen enkele invloed heeft op de ondergrondse infrastructuur en dat deze een constructie van beperkte omvang betreft die makkelijk demonteerbaar is, zodat het weigeren van zulke voederbak in een weide niet als een redelijke bouwbeperking kan worden aanzien. De verwerende partij is van mening dat deze bovengrondse constructie verenigbaar kan worden geacht met de aanwezigheid van de ondergrondse rioleringsbuis, indien in de vergunning de nodige voorwaarden worden opgelegd. Te dien einde heeft zij ook daadwerkelijk als uitdrukkelijke vergunningsvoorwaarde opgelegd dat de constructie op kosten van de aanvrager verwijderd zal worden op het moment dat er effectief werken aan de ondergrondse structuur uitgevoerd zullen worden.

De verwerende partij geeft in de bestreden beslissing dus uitdrukkelijk aan waarom zij het advies van Riobra niet heeft gevolgd, en op grond van welke met de goede ruimtelijke ordening verband houdende redenen zij heeft beslist om de vergunning onder voorwaarde te verlenen.

De verzoekende partij laat volledig na om deze motivering en de vergunningsvoorwaarde uit de bestreden beslissing in haar middel te betrekken.

De verzoekende partij toont bijgevolg helemaal niet aan dat de beoordeling door de verwerende partij kennelijk onjuist of kennelijk onredelijk zou zijn, zodat een schending van de materiële motiveringsplicht niet wordt aangetoond.

Zij toont evenmin aan dat de overheid zou hebben nagelaten om over te gaan tot een zorgvuldige feitenvinding of tot een zorgvuldige belangenafweging, zodat een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel evenmin wordt aangetoond. Uit de motivering van de bestreden beslissing en uit de opgelegde vergunningsvoorwaarde blijkt duidelijk dat de verwerende partij oog heeft gehad voor de aanwezigheid van de ondergrondse rioleringsbuis.

Het tweede onderdeel is eveneens ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de heer [REDACTED] is ontvankelijk.
2. Het beroep is ontvankelijk maar ongegrond.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 16 september 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, achtste kamer, samengesteld uit:

Pieter Jan VERVOORT, voorzitter van de achtste kamer,
met bijstand van

Ben VERSCHUEREN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de achtste kamer,

Ben VERSCHUEREN

Pieter Jan VERVOORT